

פז:

עין משפט
נר מצוה

קָנָה א מִי פֶּנִּי מֵהָלַךְ
פְּנִימִים הִלְכָה ו' (11):
קָנָה ב מִי שֶׁסָּה הָלַךְ ו':

מוסף רש"י

וגאלנו. כחיינו נמכר
למכור כחיינו גבי קרובים
ומתחילת חיותנו (לשון
מקרא נדרש).
בכחית הפסוקים ואלו
שלא היו שפורש הן
בית צח. מאן חכמים.
כלומר חזק. ויהי ומה
טעמיה (גמ' בב' א')

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

אמא' קאמער וס'ה מ' שאינו נגאל בא"ח ני"ח שביר שביר. פירש
 שיהא מוכר עמלו לישראל גאל בזהל וא"ת כי נמי לא
 ילפינן שכי' שכי' לומר שיהא מוכר עמלו לישראל גאל בזהל מומכר
 לעבוד ברכוס מ"ת ילה מוכר חשי' ו"ו מוסר' על ענין ראשון) וילמד

וְאָמַר לֹא יִגָּאֵל בִּאלָה רַבִּי אֹמֵר "בִּאלָה הוּא
נִגְאָל וְאִין נִגְאָל בִּשְׁשׁ שִׁיכּוֹל" (6) וְהָלָא דִּין הוּא
וּמָוֶה מִי ⁷שְׁאִינוּ נִגְאָל בִּאלָה נִגְאָל בִּשְׁשׁ זֶה
שֶׁנִּגְאָל בִּאלָה אִינוּ דִּין שֶׁנִּגְאָל בִּשְׁשׁ ת"ל
בִּאלָה בִּאלָה הוּא נִגְאָל וְאִין נִגְאָל בִּשְׁשׁ וְאִי
סִלְקָא דַּעֲתָךְ יִלְיָף שְׂכִיר שְׂכִיר אֲמַאי קָאֻמֵּר
וּמָוֶה מִי שְׁאִינוּ נִגְאָל בִּאלָה יִלְיָף שְׂכִיר שְׂכִיר
אֲמֵר רַב נַחֲמָן בְּרַב צִיְחָק לְעוֹלָם יִלְיָף שְׂכִיר
שְׂכִיר וְשְׁאִין הֵכָּא "דְּאֻמֵּר קָרָא יִגָּאֵלנוּ לָזֶה
וְלֹא לְאַחֲרֵי" וּמָאן תִּנָּא דְּפִלְגַּי עֲלֵיהּ דְּרַבִּי ר' יוֹסִי
הַגִּלְגִּילי וּר"ע ⁸"דִּתְנִינָא לֹא יִגָּאֵל בִּאלָה ר' יוֹסִי
הַגִּלְגִּילי אֹמֵר בִּאלָה לְשַׁחְרוּר כְּשֹׂאֵר כָּל אֲדָם
לְשַׁעֲבֹד ר"ע אֹמֵר בִּאלָה לְשַׁעֲבֹד כְּשֹׂאֵר
כָּל אֲדָם לְשַׁחְרוּר מֵאִי טַעְמָא דְּרַבִּי יוֹסִי
הַגִּלְגִּילי אֲמֵר קָרָא אִם לֹא יִגָּאֵל בִּאלָה אֲלֵא
בְּחֹאֲרָ וְיִצָּא בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל וּר"ע אֹמֵר אִם לֹא
יִגָּאֵל אֲלֵא בִּאלָה וְיִצָּא בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל (9) וְיוֹסִי
הַגִּלְגִּילי מִדִּי אֲלֵא בִּאלָה כְּתִיב אֲלֵא כְּהִאי
קִרְקָא קְמִיפְלָנִי אוּ דְּדוּ אוּ בִּן דְּדוּ יִגָּאֵלנוּ
(6) זֶה גְּאוּלַּת קְרוּבִים אוּ הִשְׁגָּה יְדוּ זֶה
גְּאוּלַּת עֲצֻמוּ וְנִגְאָל זֶה גְּאוּלַּת אַחֲרֵים ר' יוֹסִי
הַגִּלְגִּילי סָבַר מִקְרָא נִדְרֵשׁ לַפְּנִי שְׂדֵי גְּאוּלַּת
קְרוּבִים אֲנֵאולַת עֲצֻמוּ מִה גְּאוּלַּת עֲצֻמוּ
לְשַׁחְרוּר אִף גְּאוּלַּת קְרוּבִים לְשַׁחְרוּר וּר"ע
סָבַר מִקְרָא נִדְרֵשׁ לְאַחֲרֵי שְׂדֵי גְּאוּלַּת אַחֲרֵים
אֲנֵאולַת עֲצֻמוּ מִה גְּאוּלַּת עֲצֻמוּ לְשַׁחְרוּר אִף
גְּאוּלַּת אַחֲרֵים לְשַׁחְרוּר אִי הֵכָּא בִּאלָה לְמַה לִּי
אִי לֹא בִּאלָה ה"א "מִקְרָא נִדְרֵשׁ בִּין לַפְּנִי
בִּין לְאַחֲרֵי וְהֵכָּל לְשַׁחְרוּר אִי הֵכָּא הֵדֵר קוּשִׁיא
לְדוּכִיתָהּ אֲלֵא כִּסְבָּרָא קְמִיפְלָנִי רַבִּי יוֹסִי
הַגִּלְגִּילי סָבַר מִסְתַּבְּרָא גְּאוּלַּת אַחֲרֵים לְשַׁעֲבֹד
דְּאִי אֲמַרְתָּ לְשַׁחְרוּר הוּוּ מִימַעַן וְלֹא פִּרְקִי
לִיהּ וּר"ע סָבַר מִסְתַּבְּרָא גְּאוּלַּת קְרוּבִים
לְשַׁעֲבֹד דְּאִי אֲמַרְתָּ לְשַׁחְרוּר כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא
אֲזַל וּמִזְבִּין נִפְשִׁיהּ א"ר חִיָּיא בְּרַ אָבָא א"ר
יִוחָנָן זֶה דְּבַרִּי רַבִּי יוֹסִי הַגִּלְגִּילי וּר"ע אָבָל
חֲכִימָא "הֵכָּל לְשַׁחְרוּר" מָאן חֲכָמִים רַבִּי הִיא
דְּמַפְקִי לִיהּ לְהֵאִי בִּאלָה לְדַרְשָׁה אַחֲרִינָא
וּמִקְרָא נִדְרֵשׁ בִּין לַפְּנִי וּבִין לְאַחֲרֵי וְרַבִּי
הִיא וְיִצָּא בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל מֵאִי עֲבִיד לִיהּ
מִיבְעִי לִיהּ לְכַדְתֵּנָא וְיִצָּא בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל
עֲבֹדֵר

ששמת הוא שאוכל חף בתלש אלס ה"פ שאינו אוכל בתלש דלס כחכ
כדלדל כקדס שדס אוכל בתלש כדפי' הדל: **ובס** כ' שאלנו ננאל

והוא לא יגאל כאלה. נמנמך לעבוד כוכבים כתיב: כאלה. קרובים דכתיב לעיל מיניה או דודו וגו': ומה מי שאינו נגאל כאלה. נמנמך לישראל לא כתיב ביה גאולה קרובים דלא נפקאן לן (ועיל דף יד: ומה הפסדא אלא גאולה עצמה: יתוף שפיר. גאולה קרובים נמנמך לישראל נמנמך לעבוד כוכבים דנמנמך לעבוד כוכבים נמי כתיב: כשכיר שנה בשנה יהיה עמו: דפליגי טוים דרבי. ואמרי דנמנמך לעבוד כוכבים ואלו לש: ר' יוסי הגלילי כו'. דמפיק האי כאלה לדרשה אחריית: כאלה לשמירור. גאולה קרובים אינו משתעבד להם: ויאלו כשנת היובל. מחזו אחר שגאולה כגון העובד כוכבים אלא גאלו שאר כל אדם משתעבד לו: ונגאלו גאולה אחריה. ולימך שכל אדם בישראל גאלו מיד העובד כוכבים ואילו העובד כוכבים יכול לעבד עליו ובעובד יוסי סבר מקרא נדרש לפניו. גאולה עממו פשיטא לן דהוא משתעבד והוא מלמדת על שאר גאולות לרי יוסי אינה מלמדת אלא על גאולת קרובים שהיא לפניה ומקרא הנדרש ללמד נדרש ללמד על שלפניו הכחות למלמדת הימנו: שני גאולת קרובים אלא גאולה עממו. ללמד הימנו לפי שמלמדת על שלפניו הייך גאולת קרובים למדו מגאולת עממו הכחותה אחריה: לאחרי. הכחות למטה הימנו הייך גאולת עממו מלמדת על גאולת אחרים אלא למדו גאולת אחרים מגאולת עממו: האי כו'. אכל השתא דכתיב כאלה לומר שיש חילוק בין אלה למאחרים כדאית ליה ולמד כדאית ליה: אי הכי. דעגלמא נדרש לפניו ולאחרי וסבא משום דכתיב כאלה הוא הדר קושא דלוימך דרש' הכי משמעט שעבוד דיואל כשנת היובל אקרוינס: אלא כסבא פליגי. כלומר אי פשיטא לן דהאי כאלה אקרוינס קאי על כרחא שעבוד דיואל כשנת היובל אלא משמעט אלא כסבא פליגי אי הכי כאלה אקרוינס קאי או אלאחרים קאי דהא אחרים נמי כהווא קרא כתיב: ר' יוסי הגלילי סבר משתעבד. אחרים לשעבוד דהאי כאלה אקרוינס קאי דשעבוד דיואל כשנת היובל אלאחרים דהי אמרת כו': ורע' סבר משתעבד. אקרוינס שעבוד והאי אלא אלאחרים קאי ושעבוד דיואל כיוצא אקרוינס קאי דהי אמרת כו': לכדנטיא. ללמדך

לא יגאל ישתעבד בו עד היובל ואי אחת ראשי לבא עליו בעקיפין:
לאחר

נגאלת בש אף אי אריא נמכר לעבוד כוכים דה"נ תקמן (דף כ:) עבד
 יונה יואל במיתא הארון להבי יונה בש חמור נמכר לעבוד
 יונה ימי א"מ א"מ [במחר] בתיב. נראה דלפי גרסא היי דפסטיה דקרא
 לר"י עבדו כספים אלו ולספרים דגרבן יאן נראה להדימ' דה"נ
 ונראה לר' יוסי הגלילי דבשאר כל אדם לשעבוד דילמא קרוצים מלו
 וסיר אמסקא דמיירי קרא נמי אמאולת רחוקים וא"כ פסטיה דקרא
 קרוצים או פסטיה לן דהאי בלאל קרוצים קאי ע"כ שבו דילא
 ת לר"י עבד אלא כתיב אלא שבוטא פליגי יאן בלאל קרוצים
 אלו קרוצים או סבר בלאל אלו אחריס והקסא רבי' ברוך מיון דלית
 שבוטא אדרבה ה"ל למימר בלאל היינו אחריס לשחרור וי' לומר לדברי
 ד: **ורבי' הא יוצא בשנת היובל מא עבד יתה.** לא עני למא אחא
 ע' אמאי נקט בשנת היובל וזה כתיב בקרא אחרתא עד שנת היובל:

731

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ואם לא יגאל באלה
ויקרא בשנת דובל הוא
וכני עמו: ויקרא כה נד
2. או דדו או בן דדו
יגאלנו או משאר בשרו
ממשפחתו יגאלנו או
השיגה ידו ונגאל:
ויקרא כה מט

גליון הש"ס

גם! דא"ק טאלנו לזה ילא
לאחר. ע' יחל מ ע"כ
חל"ה ועט"ו חט"ה: חט"ו
ד"ה אס"י ובר' ילא חל"ה
בקר' בח"ד"א וט"ו"ל ח"ה
בכ"ס ח"ה ע"ה בקר' ח"ה:

הגהות הב"ח

(א) גם ינחלס זו גחילת
קרובים כו' זו גחילת
שנחלס:

מוסף תוספות

א. [שהרי] השתא מיעטנו
מבאלה דנטכר לגוי אינו
יוצא בשש. תוס' הרא"ש.